













**Флоренс Хміль, Надя Хміль**  
**Софія Хміль;**  
**Шелтер Айлена:** Михайло Давчук \$5;  
**Трентон:** по \$20: Григорій Глушак (1955 і 1956); Дмитро Бодрак (1956 і 1957); по \$10: д-р Зенон Гіль (1957); Михайло Мрочко, "Провідник" (149 відділів за 1955), Союз Українок Америки (11 відділів), Михайло Волинцев (1957), УНСоюз (116 відділів);  
Вухайбан: Гіларій Заричський \$10;  
**Юніон Біч:** Михайло Ющук \$10.

**ННО ПОРК:**

**Оахайн:** Теодор Раковий (старший) \$10;  
**Аметстерд:** по \$10: Ярослав Т. А. Микола Дереш, Семен Когут, Тимофій Лаба, Ярослав Ринамар Василь Селецки, Союз Українок Америки (19 відділів); М. В. Труфін \$1 (1957);  
**Асторія:** Михайло Турин \$10;  
**Бабилон:** д-р Микола Кузьмончик \$25; Олександр Черкасний \$10;  
**Байкайд:** В. Різнів \$10;

**Вінгеттон:** по \$10: Укрїн, хор "Провідник" (180 відділів), Петро Сальків, Іван Шпирко, Іван Трох (1957), Василь Василів; Брюксель: по \$10: Касія Добрянська, Володислав Кицюк, д-р Ярослав Макарушин, Союз Українок Америки (18 відділів за 1957); Атагія Партика \$2;  
**Бруклін:** по \$10: Олег Федшин, д-р Василь Одницький (доплата до рокув 1953 і 1954); Михайло Попіє, Василь Сичкар, Петро Шарко; Марія Топорчик \$5; Василь Мюньз \$2;  
**Бюффало:** Іван Гузар \$40 (1953, 1954, 1955 і 1956); д-р Михайло Мікогон \$25; по \$10: Дмитро Венедиктов, Евратство 6, волейбол У. Кер, Дивлізі, д-р Василь Дмитріюк, Михайло Катрій, Михайло Коладінов, Анастасія Козіва, Трена і Юрія Лавренський, Зенона Матвій, Юліан Осалца, Ірина Парфанович, д-р Теодор Парфонович, Пластова Станіслава, Грорія Саракман (1957); Андрій Степанчик, Семен Шрамченко, Галина Залеська, Осип Залеський, Анна і Ярослава Замыцькі; Семен Веремчук \$5;  
**Kogone:** по \$10: Михайло Кухар Остап Левничкий;  
**Елмайра:** по \$10: Михайло Домжицкий, Павло Німець, Василь Петрик, "Провідник" (Евратство св. Михайлай), Михайло Смолинський, Ангін Теплоху УНС (271 відділів), Укр Риб. Союз (відділи); Максим Василюк \$3; Авт. Бурияк \$1;  
**Піксиділ:** Степан Кулінич \$10;  
**Гадесде:** Василь Яейшовський \$3;  
**Лосанкетер:** по \$10: Юліан і Роман Косовський, д-р Іорія Маковський;  
**Монтреаль:** Ангін Підвербенчик \$20; по \$10: Іван Худий, Микола Данилюк, Ірина Табульшицька (1957), Євген Герасим, Семен Гречило, Роман Гринчиш, Карпатський Союз, Василь Корбениський (1957), Мирослав Чучма, Ярослав Кущалаба, Дмитро Кузьмин, Надія і Сергій Литвиненко, Аполоній Осалца, Ліза Пригода, Союз Українок Америки (64 відділи), Володимир Сахар, Володимир Сушір, Осип Сандарк, Петро Тубири, Андрей Захар, Юрій Волонцев; Андрій Семевін \$5; Марія Купур \$1;  
**Онега:** Ва. Лециця \$2 (1957);  
**Ріммонд Пля:** Микола Савицький \$20 (1956 і 1957);  
**Співако:** Володимир Шпирко \$20 (1956 і 1957); по \$10: Василь Вузлик, Андрій Динька Теодор Фраян, Омелян Граб, Степан Гринчик, Іван Пугуляк, Дмитро Кірченко, Яким Костюк, Дмитро Майкович, Андрій Назаренко, Сергій Назаренко, Ірен Рубчик, Михайло Рубчик, Геннадій Сенко, СУМА (відділи), "Сестра Пана" (відділи).

**ПІШЕ ВОЯК ...**

Оцим прощу помістити моє звернення — прохання до земляків-українців.

Я с уродженцем Східних Земель України. Мій батько був освітєнець, а мати українка. Моя сім'я продовж сов.-ком. панування зазнала великих переслідувань, лише задля цього, що не були большевицькими поприхачами. Мій батько зівстав „розкулачений” і засланий на Сибір, де і загинув, мати з сином (моїм братом) померли із голоду. Я один остався в живих! коли прийшла хвиля 1941 р., я зголосився до українських частин, щоб із зброєю в руках помістити смерть своїх рідних і вибороти краю доло для Батьківщини. Тут, серед українських частин, я зазнав пошанувань і мав ту гордість, що я знаходжусь серед так героїчної молоді.

Дитиним явившем з вою тепер в США. В полоні в Італії, Англії, в таборах ДП в Німеччині і в Австрії всі українці палали великою любовю до своїх і пістмою до ворогів і це була спільність думок щодо спільного ворога і боротьби з ним. Однак, це все було в часі бід і страху перед насильним поверненням на родину. Але з хвилинною переїзду до США і Канади, ці добрі примітки, ця жертвенність десь затерилися. Дитиним с становище: коли ми знаходимось в біді і в неволі, то дамо все, навіть „душу й тіло”, але, коли знайшлися в країні 4 свобод, то все забулось. Невже ж можна забути своїх найближчих, які мучаться в далеких пушах Казахстану і в холодних нетрах Сибіру? Невже ж можна забути за весь страждаючий народ в найбільшій в історії неволі комуні-большевицької Москви?! Чи не має бути гідним української політичної еміграції? Де ви знаходитеся всякі більші і менші „вожді” українських партій? Який ваш вплив га ваші низи? Що ви зробили задля визволення поневоленої Батьківщини? Закиньте свари — впливіть благородно на своїх членів, щоб гідно виповняли свої обов'язки супроти поневоленої Батьківщини. Першим обов'язком американських українців с помогти поневоленій Україні. І тут кожний свідомий українець може помогти, жертвуючи 10 доларів річно на Український Конгресовий Комітет. Пробити вікно в цей західний світ, опанований русофільським світоглядом, — це вже велика робота. А нам треба не вікна, нам треба пробити цю залізну русофільську стіну!

Я апелую до всіх моїх друзів по зброї із Ріміні, Англії і Німеччини, щоб схаменулися і чим скоріше виповнили свій національний обов'язок — і вплатили це мінімум на Український Народний Фонд.

Я особисто, від часу могої приїзду до США (1951), точно плачу свій даток і того домагаюсь від вас, усі Друзі! Остаю з належною пошаною

**Сергій Шапка**  
Лорейн

14 квітня 1957

езпалко (1955) | Дмитро Глива, Йосиф Качурак, | режисер: Володимир Остатко  
\$20 (1956-1957),

Моміч \$200; по \$10: Марія  
Дмитро Глива, Йосиф Качурак,  
Саваат, Василь Стефанишин,  
Спенсер, Володимир Остапо  
\$20 (1956-1957).